

Naiste suguelundite moonutamine

Euroopa Parlamendi 14. juuni 2012. aasta resolutsioon naiste suguelundite moonutamise lõpetamise kohta (2012/2684(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse aruandeid, mis on esitatud naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimist käsitleva ÜRO konventsiooni (CEDAW) ja selle fakultatiivprotokolli raames, ning piinamise ning muu julma, ebainimliku või inimväärikust alandava kohtlemise ja karistamise vastast konventsiooni,
  - võttes arvesse oma 24. märtsi 2009. aasta resolutsiooni naiste suguelundite moonutamise vastase võitluse kohta Euroopa Liidus¹,
  - võttes arvesse ÜRO peasekretäri 5. detsembri 2011. aasta aruannet naiste suguelundite moonutamise lõpetamise kohta,
  - võttes arvesse tööhõive, sotsiaalpoliitika, tervise- ja tarbijakaitseküsimuste nõukogu 8. märtsi 2010. aasta järeldusi naistevastase vägivalla kaotamise kohta Euroopa Liidus ja üleskutset töötada välja rahvusvaheline lähenemisviis naiste suguelundite moonutamise vastu võitlemiseks,
  - võttes arvesse Euroopa Nõukogu 12. aprilli 2011. aasta konventsiooni naistevastase vägivalla ja perevägivalla tõkestamise ning nende vastu võitlemise kohta,
  - võttes arvesse üldasjade nõukogu poolt 8. detsembril 2008 vastu võetud ELi suuniseid, mis käsitlevad naistevastast vägivalda ja võitlust kõikide naiste diskrimineerimise vormide vastu,
  - võttes arvesse oma 5. aprilli 2011. aasta resolutsiooni naistevastase vägivalla vastu võitlemise ELi uue poliitilise raamistiku prioriteetide ja põhijoonte kohta²,
  - võttes arvesse oma 18. aprilli 2012. aasta resolutsiooni, mis käsitleb aastaaruannet inimõiguste kohta maailmas 2010. aastal ja Euroopa Liidu poliitikat selles valdkonnas ning mõju ELi strategilisele inimõiguste poliitikale³,
  - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõikeid 2 ja 4,
- A. arvestades, et naiste suguelundite moonutamine on heastamatu kuritarvitus, mille puhul moonutatakse või kahjustatakse muudel kui meditsiinilistel põhjustel tahtlikult naiste suguelundeid ja tekitatakse pöördumatuid tagajärgi, mille all praegu kannatab 140 miljonit naist ja tütarlast, ning arvestades, et igal aastal ähvardab samasugune saatus veel kolme miljonit tütarlast;

---

¹ ELT C 117 E, 6.5.2010, lk 52.

² Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0127.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0126.

- B. arvestades, et WHO andmetel elab Euroopas 500 000 naist ja tütarlast, kelle suguelundid on moonutatud, ning et lisaks ohustab see veel hinnanguliselt 180 000 tütarlast; arvestades, et asjatundjate hinnangul on need arvud alahinnatud ega hõlma rändajate teist põlvkonda ning registreerimata rändajaid;
- C. arvestades, et igasugune naiste suguelundite moonutamine on kahjulik traditsiooniline tava, mida ei saa pidada religiooni osaks, vaid mis on naiste ja tütarlaste vastane vägivald, millega rikutakse nende põhiõigusi, eelkõige õigust isiklikule turvalisusele ja puutumatusse ning füüsilise ja vaimse tervise ning seksuaal- ja reproduktiivtervise kaitsele, ja mis alaealiste tütarlaste puhul kujutab endast ka laste kuritarvitamist; arvestades, et sellist rikkumist ei saa mingil juhul õigustada erinevate kultuuriliste traditsioonide austamise või initsiatsioonitseremooniatega;
- D. arvestades, et lisaks sellele, et naiste suguelundite moonutamine on inimõiguste rikkumine, kahjustab see tava selle üle elanud naiste ja tütarlaste füüsilist ja vaimset tervist ja õigusi väga tõsiselt ja pöördumatult nii lühemas kui ka pikemas perspektiivis ning see on raske kallalekippumine nende isikule ja isikupuutumatusse ja võib mõningatel juhtudel lõppeda surmaga; arvestades, et primitiivsete vahendite kasutamisel ja antiseptiliste ettevaatusabinõude puudumisel on kahjulikud kõrvalmõjud, näiteks võivad suguline vahekord ja sünnitus olla valulised, asjaomaseid elundeid kahjustatakse pöördumatult ning võib täheldada tüsistusi (nagu verejooks, šokiseisund, nakkused, AIDS-i viiruse ülekandmine, teetanus, healoomulised kasvajad) ning raskeid tüsistusi raseduse ja sünnituse ajal;
- E. arvestades, et naiste suguelundite moonutamise puhul on tegemist ebavõrdsete võimuhete avaldumisega ja naistevastase vägivaldaga teiste tõsiste soopõhiste vägivaldavormide kõrval ning seetõttu on väga vajalik kaasata naiste suguelundite moonutamise vastu võitlemine soopõhise ja naistevastase vägivalda vastu võitlemise üldisesse ja ühtsesse lähenemisviisi;
1. on rahul naiste olukorra komisjoni 56. istungil 8. märtsil 2012 vastu võetud otsusega, mille kohaselt tuleks naiste suguelundite moonutamise küsimus tõstatada tulevasel ÜRO Peaassamblee 67. istungil;
  2. palub ÜRO Peaassambleel võtta oma 67. istungil vastu resolutsioon naiste suguelundite moonutamise lõpetamise kohta kogu maailmas – nagu seda nõuti Aafrika Liidu 1. juuli 2011. aasta tippkohtumisel –, ühtlustades selleks liikmesriikide meetmeid ning andes soovitusi ja juhiseid arengu edendamiseks ning piirkondlike, rahvusvaheliste ja siseriiklike õigusaktide karmistamiseks;
  3. täheldab, et kuna suguelundite moonutamine viiakse enamasti läbi noorte, lapsealiste kuni 15aastaste tütarlaste puhul, on see lapse õiguste rikkumine; kordab, et kõik 27 ELi liikmesriiki on ÜRO lapse õiguste konventsiooni kohaselt kohustunud kaitsma lapse õigusi;
  4. kutsub liikmesriike üles jätkama rahvusvaheliste dokumentide ratifitseerimist ning rakendama neid laiahaardeliste õigusaktide abil, millega keelustatakse naiste suguelundite moonutamise kõik vormid ja nähakse ette tõhusad karistused selliste tegude toimepanijatele; märgib, et õigusaktidega tuleks ette näha ka mitmesugused ennetus- ja kaitsemeetmed, sealhulgas mehhanismid õiguskaitse koordineerimiseks, jälgimiseks ja hindamiseks, ning parandada naiste ja tütarlaste võimalusi suguelundite

moonutamise juhtumitest teada anda;

5. kutsub asjaomaseid ÜRO üksusi ja kodanikuühiskonda üles toetama aktiivselt sihtotstarbelisi innovaatilisi programme, eraldades selleks vajalikke rahalisi vahendeid, ning levitama parimaid tavasid, mis puudutavad selliste kaitset vajavas olukorras tütarlaste (sealhulgas suguelundite moonutamise ohvriks langenute) vajadusi ja prioriteete, kellel on raske pääseda ligi teenustele ja programmidele;
6. palub ÜRO peasekretäril tagada, et kõik asjaomased ÜRO organisatsioonid ja ametid, eelkõige ÜRO Lastefond, ÜRO Rahvastikufond, Maailma Terviseorganisatsioon, ÜRO Hariduse, Teaduse ja Kultuuri Organisatsioon (UNESCO), ÜRO soolise võrdõiguslikkuse ja naiste õiguste edendamise agentuur, ÜRO Naiste Arengufond, ÜRO Arenguprogramm ning ÜRO inimõiguste ülemvoliniku büroo, lisaksid individuaalselt ja kollektiivselt vastavalt vajadusele ja kooskõlas riigisiseste prioriteetidega riiklikesse programmidesse tütarlaste õiguse olla kaitstud suguelundite moonutamise eest, et veelgi tugevdada oma vastavasisulisi jõupingutusi;
7. rõhutab, et tuleb toetada kodanikuühiskonna liikmeid ja eelkõige naiste organisatsioone, kes tegutsevad oma kogukondades naistevastase vägivalla (sealhulgas naiste suguelundite moonutamise) lõpetamise nimel;
8. nõuab tungivalt, et komisjon tagaks oma 2010. aasta soolise võrdõiguslikkuse tegevuskava abil soopõhise vägivalla vastu võitlemise ja naiste õiguste edendamise meetmete integreerimise kõigisse ELi arengupoliitika valdkondadesse ja programmidesse; rõhutab teadlikkuse suurendamise, kogukonna mobiliseerimise, hariduse ja koolituse ning partnerriikide riiklike, piirkondlike ja kohalike ametivõimude ja kodanikuühiskonna kaasamise olulisust; juhib tähelepanu sellele, et tütarlapsi negatiivselt mõjutavate hoiakute ja kahjulike tavade kaotamise püüdlused jõuavad sihile ainult siis, kui kaasatakse täiel määral kõik peamised osalised, sealhulgas usu- ja kogukonnajuhid, ning tütarlastega vahetult tegelevad inimesed, sealhulgas lapsevanemad, perekonnad ja kogukonnad;
9. nõuab tungivalt, et komisjon pööraks naistevastase vägivalla vastu võitlemise üldstrateegia raames erilist tähelepanu naiste suguelundite moonutamisele ja selle vastu võitlemise ühismeetmetele;
10. nõuab tungivalt, et komisjon seaks naiste ja tütarlaste vastase vägivalla lõpetamise esmatähtsaks eesmärgiks ning eraldaks selleks vajalikke rahalisi vahendeid, et toetada sihtotstarbelisi ja innovaatilisi programme nii Euroopa Liidus kui ka kolmandates riikides;
11. nõuab tungivalt, et liikmesriigid võtaksid otsustavaid meetmeid selle ebaseadusliku tava vastu võitlemiseks;
12. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, ÜRO peasekretärile ja liikmesriikidele.